PARTNERSTVO-OBITELJ-DIJETE-ODGOJITELJ

Premda smo i jedno i drugo djetetu potrebni, premda se ne isključujemo, rijetko smo sve troje zajedno- odgojitelj, roditelj i dijete. Niti sam ja kao odgojitelj izravni svjedok njegovom roditeljstvu, niti je on nazočan za vrijeme mojeg rada s djetetom. Dijete je jedini svjedok naših uloga u svojem odrastanju. (Milanović, 1997.)

Roditelji čine prvu socijalnu zajednicu djeteta te kao primarni odgojitelji imaju ulogu u djetetovu životu i razvoju. Osim roditelja i šire obitelji dijete se vrlo rano susreće sa predškolskom ustanovom i odgojiteljem.

Odgojitelj u odgojno-obrazovnoj skupini je poticatelj partnerstva s roditeljima te je odgovoran za odgoj i razvoj svakog djeteta koje mu je povjereno. Osim što vlastitim ponašanjem čini model za dijete, njime ujedno i gradi partnerske odnose s roditeljima. Odgojitelj je poticatelj i organizator svih odnosa i aktivnosti koje se provode kako s djecom tako i s roditeljima. Prihvaćanjem i uvažavanjem svakog djeteta odgojitelj prihvaća i uvažava svakog roditelja.

Uspostavljanjem partnerstva odgojitelja i roditelja, oba sudionika mogu više naučiti o djetetu, njegovim mogućnostima, osjećajima, interesima i ponašanju. Djeca čiji roditelji na različte načine pridonose životu vrtića, motiviranija su i postižu bolji uspjeh. Djeca jačaju osjećaj vlastite vrijednosti kada vide da drugi poštuju njihove roditelje.

Odgojno-obrazovna skupina *Pandice* ove pedagoške godine pružila je mogućnost uključivanja članova obitelji u rad odgojno-obrazovne skupine putem izrada ***mentalnih mapa*** za potrebe istraživanja šumskih životinja.

Zašto smo odabrali metodu istraživanja putem ***mentalnih mapa***?

Učiti znači svakodnevno promišljati, razmišljati, promatrati svijet oko sebe, istraživati i tragati za informacijama koje su nam potrebne. Učiti znači kombinirati znanja iz više disciplina. Učiti znači komunicirati s ljudima i okolinom, sa svijetom oko sebe – biti aktivan sudionik zbivanja oko nas.
Mentalne mape se mogu usvojiti i u ranoj i predškolskoj dobi jer se na mentalnim mapama osim slovima izražavamo riječima, brojkama, crtežima, skicama, bojama. Dijete se još u vrtiću može podučiti konceptu mapiranja upotrebom slika i crteža/simbola kao kodom zapisa informacija. Upotrebom simbola informaciju koju je potrebno zapamtiti predočavamo slikovito i maštovito i na taj način potičemo dugoročno zapamćivanje.

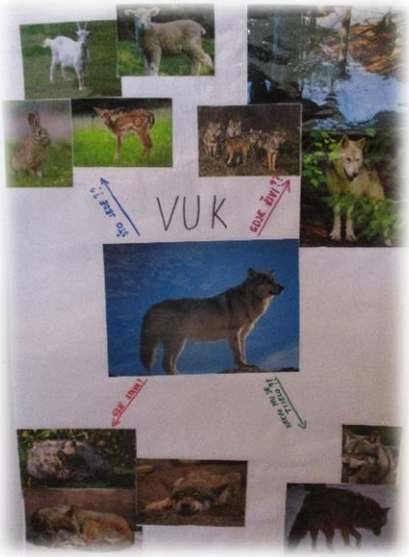
Kako se izrađuje mentalna mapa?

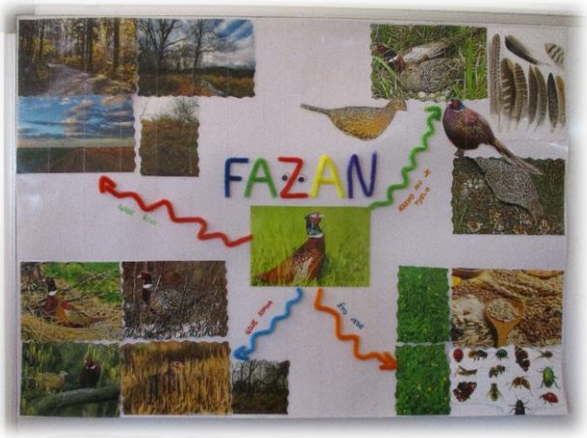
Svaka mentalna mapa izrađuje se iz centra. Iz centra se dalje granaju glavne smjernice s ključnim pojmovima. Na jednoj mapi mogu se koristiti riječi, slike, boje, simboli.
Kreiranje jedne mentalne mape je vremenski process, a količina informacija koju ćemo na nju staviti ovisi o načinu na koji je obrađujemo. Važno je reći da je u radu naglasak na individualnosti. Pravila naravno postoje, ali kreiranje mape je proces koji potiče i individualnost i maštovitost kod djece. Ovakav način rada je puno prirodniji jer koristimo usvojena znanja *(obje polutke mozga)* kako bi samostalno kreirali asocijacije i povezali naše staro znanje s novim znanjem, a jedna mentalna mapa zapravo izgleda kao ljudski neuron.

U kontekstu učenja, mentalne mape su važne jer potiču pozitivne emocije kod djece, pružaju veću sigurnost i samopouzdanje, te odmiču strahove kod djece. Rezultat su veće samopouzdanje i pozitivne emocije kod djece.

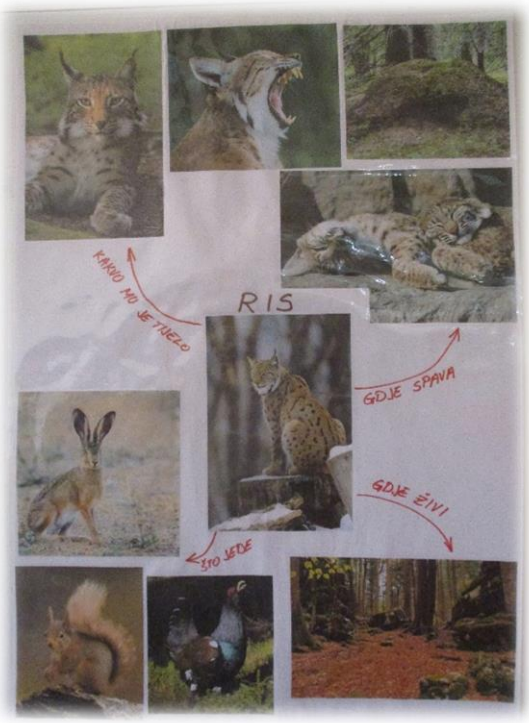
- **Primjeri mentalnih mapa koje su djeca izradila sa članovima svojih obitelji**

Sve mentalne mape izložene su tijekom cijele pedagoške godine na zidu sobe dnevnog boravka u kojoj borave djeca. Na taj način omogućeno im je svakodnevno ponavljanje i prisjećanje određenih pojmova. Iako se radi o djeci starije jasličke dobi, slikovni prikazi na mapi omogućuju im međusobnu komunikaciju, pomaganje i nadopunjavanje.

Od ovakvog uključivanja roditelja u rad naše odgojno-obrazovne skupine korist su imali svi sudionici odgojno-obrazovnog procesa.

Roditelji i odgojitelji su imali priliku naučiti više o djetetu, njegovim mogućnostima, osjećajima, interesima dok su djeca jačala osjećaj vlastite vrijednosti, postajala motiviranija i sigurnija u sebe. Roditelji su u svakom trenutku imali podršku odgojitelja čime se povećavao interes za uključivanjem u rad odgojno-obrazovne skupine. Takav koncept osigurao je povoljne uvjete za cjeloviti djetetov razvoj koji je usklađen s njegovim potrebama, uvažavajući dob djeteta i razvojne mogućnosti.

Naša odgojno-obrazovna skupina mala je zajednica čija su vrata širom otvorena za roditelje svakog nam djeteta.

Tekst pripremile odgojitelji odgojno-obrazovne skupine Pandice:

Sunčica Ledinski i Andrea Špoljarić